

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.III.37.832/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró, Dr. Bérces Nóra bíró, Dr. Kovács András bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Győző és Lencs Ügyvédi Iroda (cím2,
ügyintéző: dr. Győző Gábor ügyvéd)

Az alperes: Terrorelhárítási Központ (cím3)

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: rendészeti igazgatással összefüggő ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 10. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: a Fővárosi Törvényszék 2024. október 4-én kelt 14.K.702.862/2024/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2024. május 23-án településen, közterületen az alperes és a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság Kalocsai Rendőrkapitányság szolgálatot ellátó állománya rendőri intézkedést fogatosított a felperessel szemben, amely során igazoltatására, valamint a felperes és a kollégája által használt videokamera gyári számának feljegyzésére került sor.

[2] A felperes a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban panaszt terjesztett elő jogellenes személyvédelmi intézkedésként történő terület-lezárás, igazoltatás és a kamerájuk gyári számának ellenőrzése miatt.

[3] Az alperes előtt a panasz nyomán közigazgatási hatósági eljárás indult, ezzel párhuzamosan a panasszal érintett intézkedések kapcsán a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség előtt nyomozati szám. számon a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 305. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntettének gyanúja miatt büntetőeljárás indult.

[4] Az alperes 2024. június 28-án kelt 30100-203/7-5/2024. P. számú végzésével az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az előtte folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárást felfüggesztette a büntetőeljárás befejezéséig. Álláspontja szerint a büntetőeljárás során olyan lényeges kérdéssel – a rendőri intézkedés büntetőjogi megítélésével – összefüggésben születik döntés, amely az ügy érdemi eldöntéséhez feltétlenül szükséges, és kihatással van a közigazgatási eljárásban történő döntéshozatalra.

[5] A felperes keresettel támadta az eljárás felfüggesztéséről rendelkező végzést.

A jogerős ítélet

[6] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Rögzítette, hogy az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontjából nem következik az, hogy a büntetőeljárásnak eredendően primátusa lenne a hatósági ügghöz képest, ugyanakkor az Ákr. 62. §-a szerinti tényállásfeltárási és bizonyítási kötelezettségből fakadóan a közigazgatási hatóság feladata, hogy a döntés meghozatalához szükséges jelentős tényeket feltárja és a megalapozott döntéshez szükséges bizonyítékokat értékelje, szabad bizonyítás lefolytatását lehetővé téve. Ennek keretében a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt, és minden olyan bizonyítékot felhasználhat, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére.

[8] A bíróság megállapította, hogy a büntetőeljárásban mind a nyomozóhatóság, mind a büntetőbíróság részére sokkal szélesebb körben állnak rendelkezésre a tényállás tisztázására szolgáló eszközök, mint a hatóság számára a panasz elbírálása során.

[9] A büntetőeljárásban feltárt bizonyítékok és az azok alapján megállapított tények felhasználhatóak a rendőrségi panaszügyben, így az alperes megalapozottabb döntést tud hozni, mint anélkül.

[10] A per tárgyát képező esetben felmerülő „előkérdés” nem azonosítható azzal az esettel, amikor egy – akár meg sem indult – eljárás befejezése objektíve szükséges valamely más eljárás lefolytatásához. Azonban egy már megindult büntetőeljárással azonos tényálláson alapuló panasz eljárás felfüggesztése az észszerűség, a józan ész és a gazdaságos cél elveire is figyelemmel a jogbiztonságot olyan mértékben szolgálja, amely már megüti az előkérdés fogalmi szintjét, amellet, hogy a szabad bizonyítás elvével is összhangban van.

A felülvizsgálati kérelem

[11] Az ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az alperes végzésének megsemmisítését. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és b) pontjára hivatkozott.

[13] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs olyan kérdés, amelynek eldöntését az alperes döntéséhez szükséges lenne bevárni, következésképpen kizárólag célszerűségi okokból tartotta indokoltnak a rendőri panasz eljárás felfüggesztését a büntető eljárás befejezéséig. Ezzel a döntéssel az elsőfokú bíróság a Kfv.III.37.872/2016/7. számú kúriai ítélettől indokolás nélkül eltér.

[14] A bírói gyakorlat nagyrészt töretlen az előkérdés fogalmi értelmezése, illetve annak feltételei, valamint az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja alapján történő felfüggesztés esetében az érintett előkérdésben való döntést hozó bíróság hatáskörét megalapozó jogszabályhely konkrét megjelölése tekintetében.

[15] A felperes álláspontja szerint az előkérdés fogalmilag azt jelenti, hogy az adott ügyben eljáró hatóság vagy bíróság valamilyen jogkérdésben állást foglaltó döntést hoz, amely kihatással van a folyamatban lévő közigazgatási eljárásra. Érvelését alátámasztja a Kfv.III.37.872/2016/7. számú kúriai ítélet is. A büntető eljárásban történő tényállás-tisztázás önmagában nem tekinthető olyan döntésnek, amely az előkérdés fogalmának megfelelne, az alperest – jogszabályi rendelkezés hiányában – nem köti a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény szerinti panasz eljárásban megállapítandó tényállás.

[16] A célszerűségi szempontok nem indokolhatják a felfüggesztést, nem érhetnek el olyan mértéket, amely önmagában a tényállás-feltárást előkérdéssé tenné. Az sem elegendő, hogy kihatással lehet a döntés az eljárásra. Az alperest nem köti a büntető eljárásban megállapított tényállás, ezért az alperesnek a tényállás-tisztázási kötelezettsége fennáll.

[17] Hangsúlyozta, a két eljárás különböző szempontból vizsgálja ugyanazokat az eseményeket, így a büntető jogi felelősség megállapítása szempontjából más tények relevánsak, mint a rendőri intézkedés jogszerűségének vizsgálata körében.

[18] Önmagában tehát a büntető eljárás lefolytatása és a tényállás feltárása nem tekinthető az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában előkérdésnek. A büntető eljárás nem minden esetben zárul bírósági döntéssel, így az Ákr. 48.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti felfüggesztési ok bírósági hatáskörbe tartozása sem állapítható meg egyértelműen.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[23] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[24] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[25] Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[26] A Kúria 7/2023. Jogegységi határozatában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulatainak értelmezése körében kifejtette, konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn. Következésképpen a befogadás egyik feltétele, hogy a felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria még nem foglalt állást.

[27] A Kúria megítélése szerint azonban sem az ítélet, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria nem tárt fel jelen ügyben.

[28] A jogvita tárgya alapvetően a hatósági eljárás Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felfüggesztése körében deklarált előkérdés értelmezése, amely kérdéskör kapcsán a Kúria több eseti döntésében állást foglalt. Az előkérdés fennálltát mindig esetről-esetre, az ügy egyedi ismérvei mentén kell vizsgálni, amely vizsgálatnak az eljáró bíróság eleget tett. A jogerős ítélet részletesen kifejtette, hogy a büntetőeljárást az észszerűség, józan ész és

gazdaságos cél figyelembevétele mellett miért tekintette olyannak, amely az adott tényállás mellett az előkérdés fogalmi szintjét eléri. A Kúria a jogerős ítélet ezen indokolása, annak érvei körében nem észlelte, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, illetve, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn a felülvizsgálati kérelemben megjelölt kúriai döntés figyelembevétele mellett sem.

[29] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[30] A felhívott Kfv.III.37.872/2016/7. számú kúriai döntéssel kapcsolatban a felperes arra hivatkozott, hogy az eljárás felfüggesztésére csak olyan előkérdés fennállta esetében kerülhet sor, amelynek eldöntése a határozat hozatalára hatással lehet.

[31] A Kúria hivatkozott döntésében azonban a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) hatálya alá tartozó kiutasítás felfüggesztésének szükségességét vizsgálta a tartózkodási engedély kiállítása iránti eljárás vonatkozásában. Az a döntés nem kizárólag a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) bekezdése, hanem a Harmtv. 45. § (6) bekezdése rendelkezéseit elemezte, amely szerint az idegenrendészeti hatóság az eljárás jogerős befejezéséig eltekinthet a kiutasítás elrendelésétől, ha Magyarország területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedélyének vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyének meghosszabbítása van folyamatban. Erre a speciális „eltekintésre” figyelemmel értékelte a legfőbb bírói szerv az eljárás felfüggesztésének kérdését a kiutasító határozat vonatkozásban.

[32] A perbeli ügyben az a sajátos helyzet állt elő, hogy ugyanazon rendőri cselekmény kétirányú, egy panaszeljárásban és egy büntetőeljárásban történő vizsgálata, minősítése a kérdés.

[33] A kifejtettek okán a hivatkozott kúriai döntés alapjául szolgáló ügy és a jelen per között az ügyazonosság – a tényállások, a jogszabályok és az eldöntendő jogkérdések jelentős eltérése miatt – nem áll fenn, ezért a befogadás a Kp. 118.§ (1) bekezdés b) pontjára alapítottnak sem indokolt.

[34] Összességében a Kúria megállapította, a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[35] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

Az alkalmazott jogszabályok

[36] Kp. 117.§ (4) bekezdés, 118. § (1) és (2) bekezdés

A döntés rövid tartalma

[37] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.*

[38] *Ha a hivatkozott kúriai döntés alapjául szolgáló ügy és a per között az ügyazonosság – a tényállások, a jogszabályok és az eldöntendő jogkérdések jelentős eltérése miatt – nem áll fenn, a befogadás a Kp. 118.§ (1) bekezdés b) pontjára alapítottnak nem indokolt.*

Záró rész

[39] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2024. december 10.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró

Dr. Kovács András s. k.

bíró

Dr. Sugár Tamás s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő